

2. Marszałek podpisuje akty prawa miejscowego, przyjęte przez Sejmik, niezwłocznie po ich uchwaleniu i kieruje je do publikacji w wojewódzkim dzienniku urzędowym, z tym że statut województwa i jego zmiany Marszałek kieruje do publikacji również w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”. Marszałek kieruje do publikacji w wojewódzkim dzienniku urzędowym również akty i dokumenty wymienione w ust. 3.

3. Publikacji w wojewódzkim dzienniku urzędowym podlega także uchwała budżetu województwa oraz sprawozdanie z wykonania budżetu województwa, a także inne akty i dokumenty, których wymóg publikacji w tym dzienniku przewidują ustawy.

4. Akty prawa miejscowego wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, jeżeli przepisy odrębne lub akty prawa miejscowego nie przewidują wyraźnie terminu późniejszego.

Rozdział XIV

Przepisy końcowe

§ 151. Sejmik Województwa Wielkopolskiego ustanawia, w drodze uchwały, herb i flagę województwa wielkopolskiego.

§ 152. Statut wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

449

DECYZJA MINISTRA GOSPODARKI

z dnia 30 sierpnia 1999 r.

w sprawie ustanowienia nieautomatycznej rejestracji przywozu w związku z nadmiernym przywozem na polski obszar celny glin ogniotrwałych pochodzących z Ukrainy.

Na podstawie art. 23 ust. 1—4 oraz 6 i art. 9 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 11 grudnia 1997 r. o ochronie przed nadmiernym przywozem towarów na polski obszar celny (Dz. U. Nr 157, poz. 1027) postanawia się, co następuje:

§ 1. Do dnia 1 września 2001 r. ustanawia się nieautomatyczną rejestrację obrotu w przywozie na polski obszar celny glin ogniotrwałych, oznaczonych w Polskiej Scalonej Nomenklaturze Towarowej Handlu Zagranicznego (PCN) kodem 2508 30 00 0, pochodzących z Ukrainy.

§ 2. Pozwolenia na przywóz udzielane będą w wysokości nie niższej niż 10 ton i nie wyższej niż 250 ton, przy czym kwoty te liberalizuje się w następujący sposób:

- w roku 2000 wielkość minimalna wynosić będzie 7 ton, a maksymalna 275 ton,
- w roku 2001 wielkość minimalna wynosić będzie 5 ton, a maksymalna 300 ton.

§ 3. Na osoby dokonujące przywozu na polski obszar celny glin ogniotrwałych pochodzących z Ukrainy nakłada się obowiązek składania sprawozdań z wykorzystania pozwoleń.

§ 4. Decyzja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Uzasadnienie

Postępowanie zostało wszczęte postanowieniem Ministra Gospodarki z dnia 5 listopada 1998 r. o wszczęciu postępowania ochronnego przed nadmiernym przywozem na polski obszar celny glin ogniotrwałych pochodzących z Ukrainy (Monitor Polski Nr 41, poz. 570). Postępowanie to zostało wszczęte na wniosek przedsiębiorstwa „Jaro” Spółka Akcyjna z siedzibą w Jarosławie, występującego w imieniu przemysłu krajowego. Spółka „Jaro” S.A. posiada blisko stu procentowy udział w produkcji krajowej glin surowych, w związku z tym spełniony został warunek określony w art. 11 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 11 grudnia 1997 r. o ochronie przed nadmiernym przywozem towarów na polski obszar celny (Dz. U. Nr 157, poz. 1027), zwanej dalej „ustawą”.

W toku badań prowadzonych w ramach postępowania ustalono:

1. W latach 1995—1997 wystąpił silny wzrost importu glin ogniotrwałych z Ukrainy, który według danych statystycznych Centrum Informatyki Handlu Zagranicznego (CIHZ) kształtował się następująco:

Gliny ogniotrwałe	Ogólna wielkość importu w tonach	Wielkość importu z Ukrainy w tonach	Dynamika importu z Ukrainy (rok poprzedni = 100)
1995 r.	1.333,2	1.145,9	—
1996 r.	6.313,4	2.003,1	175
1997 r.	10.255,4	8.752,9	437

Udział importu z Ukrainy w krajowej konsumpcji glin ogniotrwałych w Polsce wykazywał systematyczny wzrost z poziomu 0,71% w roku 1995 do 1,4% w roku 1996 i 6,7% w roku 1997.

Również w udziale importu z Ukrainy w produkcji krajowej glin ogniotrwałych odnotowano wzrost z poziomu 0,7% w roku 1995 do 1,4% w roku 1996 oraz 7,25% w roku 1997.

2. Średnie ceny stosowane w imporcie glin ogniotrwałych w roku 1997 były niższe o ok. 40% od średnich cen produkcji krajowej. Natomiast w latach 1996 i 1995 średnie ceny importu z Ukrainy były wyższe od średnich cen stosowanych przez wnioskodawcę — Spółkę „Jaro” S.A., odpowiednio, o ok. 21% i 24%.

3. W roku 1996 odnotowano spadek produkcji krajowej glin ogniotrwałych o 12,06% w stosunku do roku 1995, a w roku 1997 o 15,8% w stosunku do roku 1996.

Od 1995 r. stopień wykorzystania potencjału produkcyjnego w przedsiębiorstwie „Jaro” S.A. znacznie się obniżył z 33,1% dla glin palonych w 1995 r. do 28,3% w roku 1996 i 24,45% w roku 1997, natomiast dla glin surowych spadł z 25,7% w roku 1995 do 23,1% w roku 1996 i 19,1% w roku 1997.

W roku 1996 odnotowano spadek sprzedaży produkcji krajowej glin ogniotrwałych o 12,49% w stosunku do roku 1995, a w roku 1997 — o 14,8% w stosunku do roku 1996.

W roku 1996 odnotowany został wzrost zapasów glin palonych w stosunku do roku poprzedniego. W roku 1995 zapasy glin palonych stanowiły 0,6% produkcji krajowej, a w 1996 r. — ok. 1,3% produkcji krajowej. Natomiast w roku 1997 nastąpił spadek do 0,93% produkcji krajowej.

Udział eksportu glin ogniotrwałych w ogólnej sprzedaży produkcji krajowej wykazał spadek z 1,04% w roku 1995 do 0,36% w roku 1996. Natomiast w roku 1997 nieznacznie wzrósł i wyniósł 0,64%.

Stopa zysku netto spadła o 9,6 punktów procentowych w roku 1997 w porównaniu z rokiem 1995, przy odnotowanej stracie w 1996 r.

Od roku 1995 odnotowuje się utratę płynności finansowej Spółki „Jaro” S.A.

Powyższe wskaźniki znajdują logiczne rozwinięcie w spadku zatrudnienia. Stan zatrudnienia zmniejszył się o 55,6% we wrześniu 1998 r. w stosunku do roku 1995. W roku 1996 spadł o 3,2% w stosunku do roku poprzedniego, natomiast w roku 1997 spadł o 17,2% w porównaniu z rokiem 1996.

W świetle powyższych faktów dokonano ustalenia, że przywóz glin ogniotrwałych objętych postępowaniem był nadmierny w rozumieniu art. 3 ustawy, gdyż dokonany został w tak zwiększonych ilościach bezwzględnych oraz w stosunku do wielkości krajowej produkcji glin ogniotrwałych, jak również na takich warunkach, że wyrządził poważną szkodę przemysłowi krajowemu.

Jednym z powodów spadku sprzedaży glin ogniotrwałych produkcji krajowej była ogólna tendencja do znacznego i stałego spadku zużycia i zapotrzebowania na glinokrzemianowe materiały ogniotrwałe. Jednakże drugi czynnik, jakim jest nadmierny import glin ogniotrwałych z Ukrainy, wywarł silniejszy wpływ na trudną sytuację ekonomiczno-finansową wnioskodawcy — Spółki „Jaro” S.A., konsumpcja krajowa glin ogniotrwałych bowiem w latach 1995—1997 spadła o 19,4%, natomiast sprzedaż produkcji krajowej była niższa w 1997 r. o 25,4% w stosunku do roku 1995.

W związku z powyższym, w wyniku przeprowadzonego postępowania Minister Gospodarki uznał, że nadmierny przywóz na polski obszar celny glin ogniotrwałych pochodzących z Ukrainy wyrządził poważną szkodę przemysłowi krajowemu wytwarzającemu ten towar oraz — na podstawie art. 23 ust. 1 ustawy — ustanowił ostateczny środek ochronny.

Przy wyborze środka Minister Gospodarki kierował się potrzebą zastosowania bariery najmniej zniekształcającej rynkowe warunki konkurencji. W związku z powyższym, zgodnie z art. 9 ust. 2 ustawy, ustanowił ostateczny środek ochronny w postaci nieautomatycznej rejestracji przywozu. W świetle zebranego materiału dowodowego wybór takiego środka był szczególnie istotny, ponieważ nie uniemożliwia on dostępu do glin ogniotrwałych pochodzących z Ukrainy pozostałym uczestnikom postępowania.

Zgodnie z art. 9 ust. 3 ustawy, w związku z art. 10 ust. 3 oraz art. 15 ustawy z dnia 11 grudnia 1997 r. o administrowaniu obrotem z zagranicą towarami i usługami oraz o obrocie specjalnym (Dz.U. Nr 157, poz. 1026), pozwolenia na przywóz udzielane będą w wysokości nie niższej niż 10 ton i nie wyższej niż 250 ton. Podstawą wyliczeń wielkości środka była opinia wszystkich uczestników postępowania oraz Stowarzyszenia Producentów Materiałów Ogniotrwałych.

Na osoby dokonujące przywozu na polski obszar celny glin ogniotrwałych pochodzących z Ukrainy nałożono obowiązek składania sprawozdań z wykorzystania pozwoleń — zgodnie z art. 10 ust. 4 ustawy o administrowaniu obrotem z zagranicą towarami i usługami oraz o obrocie specjalnym.

Pouczenie

Zgodnie z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego od niniejszej decyzji nie przysługuje odwołanie. Strona niezadowolona może zwrócić się do Ministra Gospodarki z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Minister Gospodarki: *J. Steinhoff*